

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทยสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงได้สรุปผลการวิจัยตามกรอบวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ ๓ ประการ คือ(๑) เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องบุญในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท (๒) เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท (๓) เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ความเชื่อเรื่องบุญในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท พบว่า ความเชื่อเรื่องบุญ มีความสืบเนื่องมาจากความเชื่อตามหลักศรัทธาที่เป็นพื้นฐานของพระพุทธศาสนา ความเชื่อหรือความศรัทธาเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการกระทำด้วยความมีเหตุผล และเจตนาดี ลักษณะของบุญ คือ มีความสุข ไม่เดือดร้อน และบุญเกิดขึ้นโดยบุคคลไม่ทำความชั่วทั้งปวง ทำความดีให้สมบูรณ์ และทำจิตใจของตนให้บริสุทธิ์ ผ่องใส แม้แต่รูปแบบการประกอบพิธีกรรม เรียกว่า เป็นการทำบุญบำเพ็ญกุศล หรือการทำความดี และสร้างสมความดีตามคติพระพุทธศาสนานั้น ได้แก่ การทำทานรักษาศีล และเจริญภาวนา ดังนั้นความเชื่อเรื่องบุญในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท หลักบุญกิริยาวัตถุ คือการทำบุญให้ทาน การรักษากาย วาจา ให้เป็นปกติ การเจริญจิตภาวนาเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพจิตใจให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น เพราะการทำบุญให้ทานต้องประกอบไปด้วยหลักธรรมเหล่านี้ เพราะเป็นฐานในการทำความดี ซึ่งการทำบุญให้ทานล้วนแล้วแต่เป็นการทำบุญให้ทานเพื่อทำคุณความดีให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและคนที่อยู่รอบข้าง ตลอดถึงการที่จะอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้แก่บรรพบุรุษ และบุคคลที่ตนเคารพนับถือ แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมความดี ที่ควรแสดงออกด้วยการตอบแทนบุญคุณแก่บุคคลที่ควรตอบแทน

๕.๑.๒ ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท หลักการในการทำบุญในพระพุทธศาสนา คือ การให้ทาน การรักษาศีลและเจริญภาวนา จะผ่านข้อปฏิบัติในขั้นตอนของการประกอบพิธีกรรม วิธีการที่ก่อให้เกิดบุญของพระพุทธศาสนา บุญจะเกิดขึ้นได้ต้องลงมือกระทำด้วยตนเอง ส่วนอานิสงส์หรือผลของบุญ โดยเป้าหมายในการทำบุญของพระพุทธศาสนานั้น เริ่มต้นมาจากการต้องการความสุขในชีวิตปัจจุบัน โดยเฉพาะความสุข ความปิติ

ทางใจ ความสุขในโลกหน้า (สวรรค์) และจะเป็นปัจจัย ผู้ทำนั้นมีความเชื่อว่า การกระทำของตนเป็นการสร้างบุญและมีความสุขใจต่อการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ รูปแบบการปฏิบัติในพิธีกรรมทางศาสนาจะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะนำบุคคลไปสู่การกระทำความดีที่สูงยิ่งขึ้นไป

๕.๑.๓ ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย คือ บุญจากการทำให้กับตนเอง และเผื่อแผ่ไปยังผู้อื่นรวมถึงบทสัมภาษณ์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทยปัจจุบันที่จะได้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ความศรัทธาที่มีต่อการทำบุญและอานิสงส์ที่พึงได้รับนั้นจะก่อให้เกิดความสุขในชีวิตโลกปัจจุบันและในอนาคตต่อไป เริ่มตั้งแต่การให้ทาน การรักษาศีลจึงยังได้บุญน้อยกว่า การภาวนา

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปฏิบัติธรรม และประชาชนทั่วไป พบว่าการทำบุญในพระพุทธศาสนา เชื่อว่าบุญเกิดจากการให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา และการให้ทานถือว่าทำได้ง่าย ส่วนการรักษาศีลและเจริญภาวนาค่อนข้างทำได้ยากและไม่เน้นการกระทำ ส่วนใหญ่เห็นว่าการทำบุญจะนำมาสู่ความสุข ความเจริญ และความสำเร็จในชีวิต และปราศจากความเดือดร้อน ไม่มีเวรกรรมต่อกัน อานิสงส์ของการทำบุญต่างมีความเห็นตรงกันว่าทำให้ผู้ทำมีความสุข ไม่เดือดร้อน เมื่อตายไปก็จะไปสู่สุคติ

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย สิ่งที่จะได้รับจากการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์กับบุคคลทุกคนที่นับถือพระพุทธศาสนาและผู้ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า เช่น การให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา เพราะบุญที่เกิดขึ้นได้นั้นย่อมอยู่ที่การกระทำของตนเองทั้งนั้น ในสังคมไทยส่วนหนึ่งที่เกิดปัญหาอาชญากรรม การทำร้าย การติดยาเสพติด การคอร์รัปชัน เพราะยังไม่ได้เข้าใจในบุญกุศลที่แท้จริง เมื่อบุคคลเข้าใจในบุญกุศลจะไม่กล้าทำผิดดังกล่าว เพราะผู้ที่ไม่ทำบุญจิตย่อมเศร้าหมอง และเมื่อละจากโลกนี้ไปก็จะไปสู่ทุคติภูมิ ดังนั้นเมื่อบุคคลเข้าใจและศึกษางานวิจัยอย่างละเอียดแล้วก็หวังจะทำให้เข้าใจถึงวิธีการทำบุญที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้รับผลบุญหรืออานิสงส์อย่างเต็มบริบูรณ์

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย ผู้วิจัยพบว่า ยังมีประเด็นที่เป็นสาระสำคัญที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้า ดังนี้

- ๑) ควรมีการศึกษวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในมหายาน
- ๒) ควรมีการศึกษวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในพระพุทธศาสนา กับปรัชญาตะวันตก
- ๓) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการทำบุญในพระพุทธศาสนาเถรวาทกับศาสนาอื่นๆ

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๐๐.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

จิรัชทร แก้วภู. กาพย์กลอนอีสาน : ว่าด้วยข้อเท็จจริงวรรณกรรมประชาชน.

กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) ป.ธ. ๙ ราชบัณฑิต พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสน์

ชุด คำวัด. วัดราชโอรสาราม กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อัมภอ ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

_____. สถานการณ์พุทธศาสนา พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๓๙.

พระเทพดิลก (ระแบบ ฐิตญาโณ). อธิบายหลักธรรมตามหมวดจากนวโกวาท. (ม.ป.ท. , ม.ป.ป.),

พระมหาสุวิทย์ วิชูเชสโก. ทาน ก้าวแรกแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตตำบล.

กรุงเทพมหานคร : บริษัทฟองทองเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด, ๒๕๔๑.

พระพุทธโฆษาจารย์เถระ (รจนา) , สมเด็จพระพุทธาจารย์ (อัจ อาสมมหาเถร) แปลและเรียบเรียง, ๒๕๓๓.

แปลก สนธิรักษ์. **สืบสานตานานงานบุญประเพณีอีสาน**. กรุงเทพมหานคร : พัฒนา

การศึกษา, ๒๕๔๔.

วศิน อินทสระ. **พุทธจริยศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมดา, ๒๕๔๙.

सार สารัทธศานันท์. **อีตลีสองคลองลีสี่**. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม : วิทยาลัยครูเลย,

๒๕๓๐.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

นัยนา เกิดวิชัย. “ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเรื่องบุญกับนิพพานในพุทธปรัชญาเถรวาท”.

วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๓๙.

พระราชธรรมโสภณ (จำปี พงไทยสง). “ศึกษาหลักจริยธรรมประเพณีการทำบุญแจกข้าวของ

ชาวพุทธบ้านคูเมืองอาเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด”, **วิทยานิพนธ์พุทธ**

ศาสตร มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช

วิทยาลัย, ๒๕๕๑.

พระมหามานพ เจือจันทร์ “การบูชาญในพระไตรปิฎก”. **วิทยานิพนธ์ปริญญา**

อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

พระมหาหวมวด สุกธมโม. “การศึกษาแนวความคิดเรื่องความเคารพในพระพุทศาสนา”.

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

พระมหาสุพจน์ คำน้อย, “การศึกษาวิเคราะห์คำสอนเรื่องการอุทิศส่วนบุญพระพุทศาสนา

เถรวาท”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๗.

พระมหาไพฑูรย์ สุทธิวิโร (น้อยวัน), “การศึกษาเชิงปรัชญาเรื่องบาปในพระพุทศาสนา

เถรวาท”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๖.

พระมหาสินสมุทร พลจันทร์. “ความเชื่อเรื่องบุญ-บาปในพระพุทศาสนาของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเลย”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**.

บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๔.

(๓) สื่อออนไลน์

Ok.nation, [ออนไลน์], แหล่งที่มา

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=255381>,

[๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑].

ซันปะ ปิ่นเงิน และนางสาวพรรณเพ็ญ เครือไทย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา

<http://www.sri.cmu.ac.th/~elanna/elanna51/beli/beli1.html>,

[๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕].

พลังจิต, [ออนไลน์], แหล่งที่มา

<http://www.bp.or.th/webboard/index.php20020.0;wap2>

[๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔].

เสถียรธรรมสถาน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา <http://www.sdsweb.org/sdsweb/index.2010->

[๑๑ มกราคม ๒๕๕๔].

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, “ประมวลคำสอนจากคติธรรมคำสอนขององค์ท่านพระ

อาจารย์มั่น ภูริทัตโต” [ออนไลน์] :www.onab.go.th/index.php?option.

[๒ มี.ค.๒๕๕๔].

พระครูเกษมธรรมทัต(สุรศักดิ์ เขมรวิสี), (ออนไลน์), แหล่งที่มา

<http://.dhammajak.net/s.html>, [๒๕ มีนาคม ๒๕๕๕].

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย ครั้งนี้มี ๓ กลุ่ม ได้แก่ (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ (๒) ผู้ปฏิบัติธรรม และ(๓) ประชาชนทั่วไป ดังนี้

๑. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๐ รูป/คน ได้แก่

พระราชปริยัติกวี, เจ้าคณะจังหวัดบุรีรัมย์ วัดกลางพระอารามหลวง อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

พระศรีปริยัติธาดา, รองเจ้าคณะจังหวัดบุรีรัมย์ วัดโพธิ์น้อย ตำบล บ้านตอง
อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

พระครูรัตนสรณิบาล, เจ้าคณะอำเภอเมืองบุรีรัมย์ วัดหนองหงส์ ตำบลสระแก้ว
อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

พระครูสิริปัญญาธร, รองเจ้าคณะอำเภอหนองหงส์ วัดเวฬุวันนาราม ตำบล ไทยสามัคคี
อำเภอ หนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

เจ้าอธิการณัฐพล สิริภทโท วัดเวฬุวันนาราม ตำบล ไทยสามัคคี อำเภอ หนองหงส์
จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายวิชัย สิมมาอ่อน ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายปัญญา หาแก้ว รอง ผู้อำนวยการสำนักเขตพื้นที่ประถมศึกษา เขต ๓ ตำบลนางรอง
อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายนพดล บุญเย็น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ตำบล สระแก้ว
อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์, วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางสาวอรสา บุญปัญญา ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตำบลชุมทอง
(ประชานุกูล) จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายวัชรานนท์ มั่นใจ, วัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์, อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์,
วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

๒. ผู้ปฏิบัติธรรม จำนวน ๑๐ คน ได้แก่

นางไพบุลย์ ทิพย์อักษร ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์,
วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางเพ็ญศรี พรหมทา ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางลำมอญ ยินดี ตำบล หนองทราย อำเภอ เมืองจังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางหลั่น บุญเย็น ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางบัวสอน มหิงศาเดช . สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายวัตร ทังไธสง, ตำบลหนองชัยศรี อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางน้อย วรรณประโก, ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางสำรอง ทองสุข ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางแดง โขงรัมย์ ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

แม่ชีบุญเรือง บุญปัญญา หัวหน้าแม่ชีวัดมหาธาตุ คณะ ๓ ท่าพระจันทร์

จังหวัดกรุงเทพมหานคร, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

๓. ประชาชนทั่วไป จำนวน ๑๐ คน ได้แก่

นายปฏิรูป ภูคำวงศ์ ผู้ใหญ่บ้านนา ตำบล สระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายทรงเวทย์ เสนานนท์, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางสาวขุภาภรณ์ หาญสุวรรณ ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายคนอง ปันศิริ ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางสาวอรสา บุญปัญญา, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายสวาสดี ปุยะโท, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายเสถียรพงษ์ ศรีบุญเรือง, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายนิยม พรหมทา, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นางสมบุรณ์ คนทองกลาง, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

นายหมง อภัยโส, ประชาชนที่อาศัยในอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์

แบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์ เรื่อง การวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องอานิสงส์ของบุญในสังคมไทย วิจัยโดยพระครูปริยัติวิโรทัย พระนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา แบบสัมภาษณ์นี้ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอให้ท่านตอบแบบสัมภาษณ์นี้ด้วยความเป็นจริง เพื่อประโยชน์แห่งพระพุทธศาสนาสืบไป

คำชี้แจง

- แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๕ ตอน ได้แก่
- ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ ๒ มุมมองความเชื่อเรื่องบุญในสังคมไทย
- ตอนที่ ๓ มุมมองการให้ทานและอานิสงส์การให้ทาน
- ตอนที่ ๔ มุมมองการรักษาศีล และด้านอานิสงส์ของการรักษาศีล
- ตอนที่ ๕ มุมมองการเจริญภาวนาและอานิสงส์

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

- ๑.๑ ชื่อ/สมณศักดิ์.....
- สกุล..... ฉายา.....
- อายุ.....ปี พรรษา.....ปี
- ๑.๒ การศึกษา
- ๑.๓ อาชีพ ภูมิลำเนา
- ๑.๔ ตำแหน่ง
- ๑.๕ สถานที่ทำงาน
- ๑.๖ เพศ () ชาย () หญิง () สมณเพศ
- ๑.๗ วัน/เดือน/ปี / เวลาที่นัดสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ มุมมองความเชื่อเรื่องบุญในสังคมไทย

๑. พระพุทธศาสนาสอนให้คนพยายามทำบุญก็เพราะว่าบุญที่ได้ทำไว้แล้ว ย่อมนำสุขมาให้ ความหมายของบุญโดยสรุป มี ๗ ข้อ ดังนี้

๑. เครื่องชำระสัณดาน
๒. ความดี
๓. กรรมดี
๔. ความประพฤติชอบทางกาย วาจา และใจ
๕. กุศลกรรม
๖. ความสุข
๗. กุศลธรรม

๑.๑ ตามความหมายของบุญข้อ ๑-๗ ท่านเห็นว่าสังคมไทยเข้าใจเรื่องใดดีที่สุด
เลือกมา ๑ หัวข้อ

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....

๑.๒ ตามความหมายของบุญข้อ ๑-๗ ท่านเห็นว่าสังคมไทยให้ความสนใจน้อยที่สุด
เลือกมา ๑ หัวข้อ

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....

๑.๓ จุดประสงค์ของการทำบุญในสังคมไทย ส่วนใหญ่กระทำเพื่ออะไร แยกตอบ
เป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

๑.๔ เมื่อได้ทำบุญแล้วในสังคมไทย คนส่วนใหญ่มุ่งอานิสงส์อะไรจากบุญมากที่สุด
แยกตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.....

๑.๕ ที่ตั้งแห่งบุญเรียกว่าบุญกิริยาวัตถุ โดยย่อมี ๓ อย่าง

๑. ทานมัย บุญสำเร็จด้วยการบริจาคทาน

๒. ศีลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล

๓. ภาวนามัย บุญสำเร็จด้วยการภาวนา

๑.๕.๑ บุญกิริยาวัตถุ ข้อ ๑-๓ ท่านเห็นว่าสังคมไทย ชอบทำบุญข้อใดมากที่สุด เลือกมา ๑ หัวข้อ

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....

๑.๕.๒ บุญกิริยาวัตถุ ข้อ ๑-๓ ท่านเห็นว่าสังคมไทย ชอบทำบุญข้อใดน้อยที่สุด เลือกมา ๑ หัวข้อ

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....

ตอนที่ ๓ มุมมองการให้ทานและอานิสงส์การให้ทาน

๑. ทาน การให้ การสละ การเผื่อแผ่แบ่งปัน เป็นการให้เพื่ออนุเคราะห์ มี ๓ ประการ คือ

๑. การให้ด้านทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของ วัตถุทาน

๒. การให้ภัยทาน

๓. การให้คำแนะนำสั่งสอน ธรรมทาน

๑.๑ ทานข้อที่ ๑- ๓ ท่านเห็นว่าสังคมไทยนิยมให้ทานข้อใดมากที่สุด

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....

๑.๒ ลักษณะทานที่ให้ตามข้อดังกล่าว มีอะไรบ้าง แยกตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

๑.๓ ลักษณะทานที่ให้ตามข้อดังกล่าว คนไทยหวังจะได้านิสงส์อะไร แยก
ตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

๑.๔ ทาน ข้อที่ ๑- ๓ ท่านเห็นว่าสังคมไทยนิยมให้ทานข้อใดน้อยที่สุด
อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....
.....

๑.๕ คนไทยที่ไม่เห็นด้วยกับการให้ทาน เพราะอะไร เหตุผลประกอบเพราะ

.....
.....

๑.๖ ทานที่คนไทยให้ทั่วไปเห็นว่าเมื่อให้แล้วจะเกิดโทษมีอะไรบ้าง แยกตอบ
เป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

ตอนที่ ๔ มุมมองการรักษาศีล และด้านานิสงส์ของการรักษาศีล

๑. ศีล คือ ความดีงาม เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยดี มีความสงบสุข มี ๕
ประการ คือ

๑. การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

๒. การไม่ละเมิดกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของกันและกัน

๓. การไม่ละเมิดต่อของรัก ลบหลู่เกียรติซึ่งกันและกัน

๔. การไม่ประทุษร้ายทางวาจา

๕. การไม่เข้าเติมตนเองด้วยสิ่งเสพติด จนเสียดสีสัมปชัญญะ

๑.๑ ศิลข้อที่ ๑-๕ ท่านเห็นว่าสังคมไทยคนไทยรักษาศิลข้อใดได้น้อยที่สุด หรือ
เกือบ รักษาไม่ได้เลยเลือกมา ๑ หัวข้อ

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....
.....

๑.๒ คนไทยรักษาศิล เพื่ออะไร

.....

๑.๓ คนไทยที่ไม่เห็นด้วยกับการรักษาศิล เพราะอะไร

.....

๑.๔ คนไทยที่เชื่อว่าถ้าได้รักษาศิลแล้วจะได้านิสงส์อะไรบ้าง แยกตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

ตอนที่ ๕ มุมมองการเจริญภาวนาและอานิสงส์

๑. ภาวนา คือ การฝึกปรีจติและปัญญา มี ๒ ประการ คือ

๑) การทำสมถกรรมฐาน คือ การฝึกสมาธิทำให้สงบ

๒) การทำวิปัสสนากรรมฐาน คือ การฝึกปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งตามความ

เป็นจริง

๑.๑ ภาวนาข้อ ๑-๒ ท่านเห็นว่าสังคมไทยนิยมทำข้อใดมากที่สุด

อันดับ ๑ ข้อที่ เหตุผลประกอบเพราะ

.....
.....

อันดับ ๒ ข้อที่เหตุผลประกอบเพราะ

.....
.....

๑.๒ การจัดเจริญภาวนาตามสำนักต่างๆ ส่วนใหญ่มีจุดประสงค์จัดเพื่ออะไร
แยกตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

๑.๓ สำหรับคนไทยที่ไม่เห็นด้วยกับการฝึกเจริญภาวนา เพราะอะไร แยกตอบ

เป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

๑.๔ การเจริญภาวนา คนไทยส่วนใหญ่เห็นว่าเจริญภาวนาแล้วจะได้านิสงส์

อย่างไร แยกตอบเป็นข้อๆ

๑.

๒.

๓.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	: พระครูปริยัติวิโรทัย (อุทัย อุตตทนโต/วงศ์จอม)
เกิด	: วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๖
สถานที่เกิด	: ๒๙ หมู่ ๑๓ บ้านรัตนะ ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
อุปสมบท	: วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ณ วัดวิสุทธีโสภณ ตำบล บึงบурพ์ อำเภอบึงบурพ์ จังหวัดศรีสะเกษ
สังกัดวัด	: วัดพระธาตุมงคลนาราม ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
การศึกษา	: นักธรรมชั้นเอก เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ สำนักเรียน คณะจังหวัดบุรีรัมย์ เปรียญธรรม ๔ ประโยค (ป.ธ. ๔) เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๑ สำนักเรียนคณะจังหวัด ฉะเชิงเทราปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
หน้าที่การงาน	: เจ้าอาวาสวัดพระธาตุมงคลนาราม ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
เข้าศึกษาต่อ	: ปีการศึกษา ๒๕๕๕
ที่อยู่ปัจจุบัน	: วัดพระธาตุมงคลนาราม ตำบลสระแก้ว อำเภอ หนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ โทร. ๐๔๔-๖๖๙๓๑๔, ๐๘๘-๓๐๗๑๘๔๒